

Elválás – Viszontlátás

Akit szeretünk, azzal jó együtt lenni, élvezni a társaságát, személyiségének kincseit.

Az élet azonban számtalan olyan helyzetet produkál, amikor a szeretett személytől, helytől – baráttól, családtagtól, vagy otthontól, hazától – el kell szakadnunk.

Ha tudjuk, hogy a másik hova megy, mennyi időre, mit csinál, mi a küldetése, akkor könnyebben elengedjük. De, ha nincs meg a bizonyosság – mint ahogyan a tanítványoknál is hiányzott – akkor megjelenik az értetlenség, az aggodás. A bizonytalanság bizalmatlanságot szülhet, ezért Jézus igyekszik segíteni barátait. Utal a jövőre, a találkozásra, a viszontlátás örömét csillantja fel számukra. („rövid idő és viszontláttok engem...”)

Az elválás többnyire szomorúsággal jár, a távollét hiányt szül, de ezt enyhíti a viszontlátás reménye, és a bánat öröme fordul.

Kérdések:

Én hova, merre tartok, mi a küldetésem?

Törődöm-e szeretteimmel, elég időt töltök-e velük?

Ragaszkodásom, szeretetem megkötöz, vagy szabaddá tesz?

Bízom-e a jövőben?

Magyar Laura (Székesfehérvár)